

γλυκοπώριχο τό, Νάξ. Σίφν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὁ ς καὶ τοῦ οὐσ. π ω ρ ί χ ι.

Τὸ φυτὸν Ἱρσφελδία ἡ πολιά (Hirschfeldia incana) τῆς οἰκογ. τῶν Σταυρανθῶν (Cruciferae). Συνών. εἰς λ. γ λ υ κ ο π ω ρ ι χ ι ᾶ.

γλυκορέγομαι ἐνιαχ. γλυκορέομαι Σύμ. κ.ᾶ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. ὁ ρ έ γ ο μ α ι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. ρ έ ο υ μ α ι.

Ἐπιθυμῶ σφοδρῶς, ποθῶ, ἐπὶ ἐρωτικοῦ πόθου ἔνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Τρώω μετ' ἡθρες καὶ τυριὰ ἄ θρέψω μασουλ-λάκια, γιὰ νὰ μὲ γλυκορέουνται τὰ ἴμορφα τὰ κοράκια (ἄ = νά, κοράκια = κοριτσάκια) Σύμ.

γλυκορνιδὸς ὁ, Τῆν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὁ ς καὶ τοῦ οὐσ. ὁ ρ ν ι ὅ ς.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἀγρίας συκῆς ὠριμάζων πολλάκις ὁ ρ ν ι ὅ ς καὶ καθιστάμενος οὕτω ἐδώδιμος ἔνθ' ἄν.

γλυκόροβο τό, Λεξ. Βυζαντ. Βλαστ. 462.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὁ ς καὶ ρ ὁ β ι, τὸ ὅπ. ἔκ τοῦ ὁ ρ ὁ β ι ο ν.

Ποικιλία ὁρόβου μὲ ὑπόγλυκα σπέρματα.

γλυκοροζονάρω Δ. Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. ρ ο ζ ο ν ᾶ ρ ω, τὸ ὅπ. ἔκ τοῦ Ἑνετ. r a s o n a r = ὀμιλῶ ἀπλῶς.

Ὁμιλῶ μετὰ γλυκύτητος, ἡπιότητος: Ἄσμ.

Διὸ συμβέθροι κάθουσαι καὶ γλυκοροζονάρουν

Δ. Κρήτ.

Πολλὲς καδίνες στέκανε εἰς τῷ Χανιῷ τῇ βόρτα κ' ἐγλυκοροζονάρανε κ' ἡ μιὰ τὴν ἄλλη ἐρώτα (καδίνες = μωαμεθανίδες). Συνών. γ λ υ κ ο μ ι λ ῶ, γ λ υ κ ο κ ο υ β ε ν τ ι ᾶ ζ ω.

γλυκορράδικο τό, Ζάκ. Κεφαλλ. Προπ. (Μαρμαρ.) Ρόδ. γλυκορράϊκο Ρόδ. γλυκορρόδικο Πελοπ. (Μάν.) γλυκορρόϊκο Πελοπ. (Γαργαλ.) Τσακων. (Μέλαν.) γλυκορρόϊκο Κάρπ. Κάσ. γλυκορροινιδίξ' Στερελλ. (Σπάρτ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὁ ς καὶ τοῦ οὐσ. ρ α δ ί κ ι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ ρ ο δ ί κ ι, ρ ο ι δ ί κ ι.

Τὸ φυτὸν Κιχώριον τὸ ἐντενές (Cichorium divaricatum ἢ pumilum) τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων (Compositae) ἔνθ' ἄν.: Ἐρέκα τάτσι γλυκορρόϊδικα σάμερε (βρῆκα κάτι γλυκορρόϊδικα σήμερα) Τσακων. (Μέλαν.) Ἔχει μέσα τὸ χωράφι μου καὶ γλυκορρόϊδικα καὶ πικρορρόϊδικα καὶ γροῦβες (=βροῦβες) Πελοπ. (Γαργαλ.) Συνών. ἄ σ π ρ ο ρ ρ ᾶ δ ι κ ο, γ λ υ κ ο σ ε ρ ί δ α, γ λ υ κ ο σ ε ρ ί δ ι, μ ο υ σ τ α κ έ ρ ι, ἀντίθ. π ι κ ρ ί δ α, π ι κ ρ ο ρ ρ ᾶ δ ι κ ο, φ α ρ μ α κ ο υ λ ή θ ρ α.

γλυκόρραφτος ἐπίθ. ἐνιαχ. γλυκόρραφτους Θράκ. (Σωζόπ.)

Ἐκ τῶν ἐπιθ. γ λ υ κ ὁ ς καὶ ρ α φ τ ὅ ς.

Ὁ μετ' ἐπιμελείας καὶ μὲ γλυκείας, εὐχαρίστους σκέψεις ἐρραμμένος: Ἄσμ.

Καβάζι μου γλυκόρραφτο καὶ φιλοκεδημένο, ᾧς πάτηα δὴ σκουτίτσα σου κι ᾧς φίλα τὴν κερὰ σου (καβάζι = ἐπενδύτης γυναικεῖος).

γλυκόρριζα ἡ, σύνθη. καὶ Πόντ. (Χαλδ.) γλυκόρρ'ζα Θεσσαλ. (Ἀρματολικ.) Ἰμβρ. ἀγλυκόρριζα Κεφαλλ. γλυκόρριζον Κύπρ.—Λεξ. Περίδ. γλυκόρριζο Ἀντίπαξ. Ἡπ. (Ἀρτ.) Κέρκ. (Ἀργυρᾶδ. Κάβ. Σφακερ. κ.ᾶ.) Κύπρ. Παζ. Πελοπ. (Πάτρ. Σουδεν. Τρίκκ. κ.ᾶ.) Ρόδ. ἀγλυκόρριζο Κεφαλλ. γλυκορρίζιν Κύπρ. γλυκορρίζι Κύπρ. Πελοπ. (Αἰγιάλ. Γαργαλ. Καλάβρυτ. Κοντογόν. Τρίκκ.) — Λεξ. Δημητρ. γλυκορρίζ' Σάμ. (Μαυρατζ.) γλυκορρίτσι Ζάκ. γλυκορρίντζι Εὐβ. (Ὀρ.) λυγορρίτσι Καλαβρ. (Μπόβ.) γλυγορρίτσι Καλαβρ. (Μπόβ.) γλυκορρίτζιο Λευκ. γλυκόρριζος ὁ, Κύπρ.

Τὸ Ἑλληνιστ. γ λ υ κ ὁ ρ ρ ι ζ α, μετασχηματισθὲν κατὰ τὰ λοιπὰ σύνθετα μετὰ τοῦ ἐπιθέτ. γ λ υ κ ὁ ς. Ὁ τύπ. γ λ υ κ ὁ ρ ρ ι ζ α καὶ εἰς Σομ. Τὸ οὐδ. γ λ υ κ ὁ ρ ρ ι ζ ο ν ἤδη Ἑλληνιστ. Ὁ τύπ. γ λ υ κ ο ρ ρ ί ζ ι καὶ εἰς Ρίμ. κόρης καὶ νέου, στ. 109 (ἔκδ. Ε. Legrand B.G.V. 2,54) «γὴ ἀγάπη ἔναι ζάχαρη, μέλι καὶ γλυκορρίζιν».

1) Τὰ φυτὰ α) Γλυκύρριζα ἡ ἄτριχος (Glycyrrhiza glabra) καὶ β) Γλυκύρριζα ἡ ἐχινοειδὴς (Glycyrrhiza echinata), ἀμφοτέρω τῆς οἰκογ. τῶν Ψυχανθῶν (Papilionaceae), συνεκδοχικῶς δὲ καὶ ἡ ρίζα τῶν ἀνωτέρω φυτῶν (radix liquoriciae) σύνθη. καὶ Πόντ.: Κεῖνα τὰ γλυκορρίζια μολέψανε τὸ χωράφι οὐλο (μολέψανε = ἐμόλυναν, ἐγέμισαν) Πελοπ. (Κοντογόν.) Τὸ γλυκορρίζι οὔτε ζωντανὰ τὸ τρώνε οὔτε τίποτα (ζωντανὰ = ζῶα) αὐτόθ. Τοῦ καλονκαίρ' βράζ' τοῦ γλυκορρίζ' ἄβ' d' ζέστ' Σάμ. Κάνει ἐμπόριο ἀφίονι, γλυκόρριζες, πολλὰ πράματα Ἴων. (Σμύρν.) Ἄσμ.

Ἐσύ 'σαι, ἀγάπη μου, ποὺ λέν μέλι καὶ γλυκορρίζι, ἐσύ 'σαι ποὺ τὸν ἔκαμες τὸ τοῦ μου καὶ γυρίζει Ρόδ.

Γλυκορρίζι, γλυκορρίζι, | ἡ μάνα σου νὰ γκαρίζῃ Πελοπ. (Γαργαλ.) Συνών. γ ι ᾶ μ ο λ η. 2) Εἶδος λαχάνου ἀγρίου μὲ γλυκεῖαν ρίζαν, πιθαν. ἡ πῶα Τραγοπόγων ὁ πρασόφυλλος (Tragopogon porrifolius) τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων (Compositae) Πελοπ. (Αἰγιάλ. Καλάβρυτ.): Νὰ μαζέψῃς γλυκορρίζια νὰ φάμε τὸ βράδυ Αἰγιάλ. Ὁ τῆς Παναγιῶς τὸ χωράφι εἶναι πολλὰ γλυκορρίζια αὐτόθ. 3) Τὸ φυτὸν Θριγκίον τὸ κονδυλλόριζον (Thrinicia tuberosa) τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων (Compositae) Λεσβ. 4) Τὸ φυτὸν Θριγκίον τὸ ἀδρότριχον (Thrinicia hirta) τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων (Compositae) Λέσβ. (Μυτιλήν. κ.ᾶ.) 5) Τὸ φυτὸν Τεῦτλον τὸ ἄγριον ἢ παράλιον (Beta maritima) τῆς οἰκογ. τῶν Χηνοποδιδῶν (Chenopodiaceae) Κύπρ. — Π. Γενναδ., Λεξικ. Φυτολογ., 957). 6) Εἶδος θάμνου Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γλυκόρριζα ἡ, Ἡπ. Γλυκόρριζο τό, Ζάκ. (Καταστάρ.) Πελοπ. (Ἡλ.) Ἡπ. (Ἀρτ.) Κῶς Πελοπ. (Ἡλ. Λεχαίν. Τριφυλ.), Γλυκορρίζι Πελοπ. (Τριφυλ.) Γλυκόρριζα τά, Κῶς (Ἀντιμάχ.) Γλυκορρίζια Κρήτ. (Κίσ.) Πελοπ. (Λογγ. Πυλ. Τριφυλ.) Γλυκορρίζα Σάμ. (Παλαιόκαστρ.) Γλυκορρίζας ὁ, Κρήτ.

γλυκορρόδι τό, ἐνιαχ. γλυκορρόϊδο Ἡπ. (Μαργαρ.) Πελοπ. (Γαργαλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ λ υ κ ο ρ ρ ο δ ι ᾶ.

Ὁ καρπὸς τῆς γ λ υ κ ο ρ ρ ο δ ι ᾶ ἔνθ' ἄν.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γλυκόρροον Χίος (Πισπιλ.)

